

Кога-то чловѣкъ и говедо добрувать, сир. тѣлесно са усѣщать обла-
годарни, тогава и отъ испотрошена-та храна са потърсва взаимна
полза. *Л. Д. 1875 г. 88.*

Испотръколѣ *и. св.* выкачу: За половина част испотръкули
каменіе тѣ отъ пещерата. *Р. А. 60.*

Испотурча *и. св.* обращу въ исламъ. **Испотурча** са обра-
щусь въ исламъ: Многитъ отъ тѣхъ си испотурчиха, Станаха ги жни
мохамеданцы! *Гл. 77.*

Испоть *с. м.* выпотѣваніе, ексудатъ: Въщество, което извира
при възпаленията изъ разширенните и изъ препълненните съ кръвъ
влакнени сѣсуди, са нарича испоть или ексудатъ. *З. 121.*

Испотѣ са *и. св.* **Испотвамъ** са *и. д. д. л.* испотѣю, потѣю:
Дѣтца-та слѣдъ игра загрѣяны си испотѣли. *Л. Д. 1869 г. 102.* Най-
сетѣ си испоти цѣлѣ и всичката му снага стана вырь вода, отъ което
му поулека. *Р. А. 78.* Изъ да не сирѣшъ отъ припусканіе, додѣ си
не испотѣишь добръ. *Х. I. 63.* Испотѣхъ си отъ тѣра-та повече. *Сб. 81.*

Испохъбямъ *и. д. л.* начкаю. *Бол.*

Испочупѣ *и. св.* поломаю, повзыбю: Стая-та бѣше разби-
тена, прозорци-тѣ бѣха венчки изпочупени. *Л. Д. 1875 г. 145. (ср.
испотрошѣ).*

Испоямъ *и. св.* **Испоядамъ** **Испояждамъ** *и. д. л.* съѣмъ,
съѣдаю; истребляю, истребляю: Желви-тѣ по нивята испояждатъ дѣ-
да-си брамбари, мелчеви, вѣсеници. *Л. Д. 1876 г. 58.* Пшеница така
испождена отъ мишки-тѣ, щото виждахъ само шишолоу и прахъ.
Р. С. 45.

Исправа *с. ж.* расписка: Прѣдавачьтъ на таково уздравено пи-
смо трѣбва да приеме една исправа (тескере, билетъ). *Л. Д. 1869 г. 46.*

Исправенъ *пр.* прямой, выпрямленный, сдѣланный чловѣче-
ской рукою: Най сетѣ приблизи на една могилка, която изъ отвредѣ
беше като исправенъ зидъ, дѣто извыраше быстра вода за пивіе.
Р. А. 21.

Исправѣ *и. св.* **Исправямъ** *и. д. л.* 1) выпрямлю, выпрям-
ляю: Превивай и исправий дрьво-то, дорде не младо. *Кл. 112.* Питий
повой заплита подпорки, кои са исправени сръщу коліе и отъ вѣтрѣ
и отъ вѣтъ прѣзъ три кола разстояній. *Пл. 34.* 2) подыму, поды-
маю: Стана исправи главата си. *З. 50.* Левътъ исправи своята гри-
ва. (*Le lion hérisse sa crinière*). *NT. (31. 3)* поверну (коня на дорогу):
Исправѣ коньотъ по друми. *М. 171. (ср. осправямъ).* 3) исправлю, не-
правляю: Конти исправа картината (*zurecht stellen*). *Э. Г. 11.* 4) со-
вершу, совершаю: Добра ти стига нашъ войвода! Се добръ е божъ